

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΩΣ ΨΥΧΡΟΥ

μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. ὁ δ' Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς
τᾶναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε (fr. 86, I 3 p. 38 D³.)

ἔτι μὲν ὕδωρ ἐφόρει
F δολοφρονέουσα χειρὶ, θῆτέρη δὲ πῦρ.

ἐν δὲ Πέρσαις τῶν ἱκετευμάτων μέγιστον ἦν καὶ ἀπαραί- 5
τητον, εἰ πῦρ λαβὼν ὁ ἱκετεύων καὶ ἐν ποταμῷ βεβηκῶς
ἀπειλοῖη μὴ τυχῶν τὸ πῦρ εἰς τὸ ὕδωρ ἀφήσειν· ἐτύγγανε
μὲν γὰρ ὧν ἐδεῖτο, τυχῶν δ' ἐκολάζετο διὰ τὴν ἀπειλήν
ὡς παράνομον καὶ κατὰ τῆς φύσεως γενομένην. καὶ τοῦτο
δὴ τὸ πρόχειρον ἅπασιν ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα 10
μαζόμενον ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μαρτυρεῖν ἔοικεν ὅτι τῷ
πυρὶ τὸ ὕδωρ πολέμιόν ἐστι καὶ ὑπὸ τούτου φθείρεται
951 καὶ κολάζεται σβεννύμενον, | οὐχ ὑπὸ τοῦ ἀέρος † τίον
ὡς ὑπολαμβάνει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ δέχεται μεταβάλ-
□ λοντος. εἰ γὰρ αἰεὶ τὸ εἰς δ μεταβάλλει τὸ φθειρόμενον 15
ἐναντίον ἐστί, τί μᾶλλον τῷ ἀέρι τὸ πῦρ ἢ τὸ ὕδωρ ἐν-
αντίον φανεῖται; μεταβάλλει γὰρ εἰς ὕδωρ συνιστάμενος
εἰς δὲ πῦρ διακρινόμενος· ὡς περ αὖ πάλιν τὸ ὕδωρ δια-
κρίσει μὲν εἰς ἀέρα φθείρεται συγκρίσει δ' εἰς γῆν, ὡς
μὲν ἐγὼ νομίζω δι' οἰκειότητα τὴν πρὸς ἀμφοτέρα καὶ 20
συγγένειαν, οὐχ ὡς ἐναντίον ἑκατέρῳ καὶ πολέμιον. ἐκεῖ-
νοι δέ, ὁποτέρως ἂν εἴπωσι, τὸ ἐπιχείρημα διαφθείρουσι.
πήγνυσθαί γε μὴν ὑπὸ τοῦ ἀέρος φάναι <τὸ> ὕδωρ
B ἀλογώτατόν ἐστιν, αὐτὸν τὸν ἀέρα μηδαμοῦ πηγνύμενον